

4 i advent

Psalmer: 314, 145, 317, 310, 308

Texter: Jes 52:7-10, Hebr 10:5-10, Luk 1:39-45

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Predikan: Lukas 1:39-45

Låt oss be!

Herre, lär oss idag det viktigaste i livet, att höra och bevara ditt ord i troende hjärtan. Maria och Elisabet har gett oss ett exempel att följa. Hjälp oss till det. Amen.

Dagens predikotext är hämtat ur Lukas första kapitel. Lukas börjar med att skildra hur ängeln Gabriel blev sänd till Sakarias med ett löfte: hans hustru Elisabeth skulle föda en son och han skulle ge barnet namnet Johannes. Johannes skulle gå framför Herren i Elias ande och kraft. Lukas fortsätter med att återge ängeln Gabriels budskap till Maria. Ängeln sa till henne att hon skulle bli mor till Guds Son. Maria fick också veta att hennes släkting Elisabeth var havande. Denna nyhet fick Maria att genast ge sig iväg från Galiléen till Judéen för att besöka henne. Skildringen av deras möte utgör vår text för idag. Därefter följer i Lukas första kapitel; Marias lovsång, skildringen av Johannes födelse, samt Sakarias lovsång. Allt detta bildar bakgrund till redogörelsen för Jesu födelse i kapitel 2.

Idag ska vi höra hur den helige Ande uppfyllde Elisabet så att hon gav uttryck för den rätta tron som Anden skapat i hennes hjärta. Hon bekände en rätt tro om Jesus och gav också Maria den heder som tillkom henne. Elisabeths ord är ett klart ljus i vår tid som i så hög grad präglas av vantro och otro.

Den negativa bibelkritiken betraktar evangeliernas skildring av Jesu liv som ett uttryck för den första kristna kyrkans tro. De menar att evangelisternas skildringar inte har så mycket att göra med vad som verkligen hände utan snarare speglar vad den första kristna kyrkan trodde hade hänt. De menar att Marias son med tiden började kallas Guds son eftersom folk fick en känsla av andlighet i hans närvaro. Det är en förnekelse av att Guds Son blev människa och föddes av Maria. Många kristna samfund har gett förnekelsen en plats i kyrkan.

Vi bekänner att Jesus är sann Gud och sann människa i en person från det ögonblick han blev till i Marias liv. Det barn Maria blev mor till var inte bara en

människa utan också sann Gud. I våra lutherska bekännelseskrifter bekänner vi att Maria verkligen är Guds moder. I Konkordieformeln bekänner vi: *Därför tro, lära och bekänna vi, att Maria icke avlat och fött blott och bart en människa utan Guds sannskyldige Son, varför hon också med rätta kallas och verkligen är Guds moder.*

När vi bekänner att Maria *med rätta kallas och verkligen är Guds moder* är det precis samma underbara bekännelse som den helige Ande drev Elisabet att ge uttryck för. Elisabet kallade Maria *Herrens mor*. *"Välsignad är du bland kvinnor, och välsignad är din livsfrukt! Men varför händer detta mig, att min Herres mor kommer till mig?"*

Vi bekänner om Maria att hon *verkligen är Guds moder*, inte för att framhålla Maria, utan för att bekänna vem Jesus är. Det stämmer inte, det som så många säger idag, att människan Jesus med tiden började kallas Guds Son. Om detta vore sant vore vi utan Frälsare. Nej, Skriften lär att det barn som avlades i Marias liv och föddes i Betlehem är heligt och Guds Son. När tiden var inne sände Gud sin Son. Han föddes av en jungfru och blev ställd under lagen för att friköpa oss. Det är en sådan Frälsare vi behöver. Han måste vara sann människa för att bli ställd under lagen och i vårt ställe lida och dö. Men hans lydnad, lidande och död skulle inte ha varit till nytta för oss om han bara vore en människa. *"Sin broder kan ingen återlösa"* heter det i Skriften. Gud vare tack att han sände sin Son att bli människa. Guds Sons lydnad, lidande och död har ett oändligt värde. Det är en verklig lösepenning som friköpt alla människor. Guds Sons blod har den kraft som en vanlig människas blod inte har. Guds Sons blod renar oss från alla våra synder. För hans skull har vi fått rätt att bli Guds barn.

Med de ord som den helige Ande gav till Elisabet fortsätter vi att bekänna att Maria är Herrens mor. Det gör vi därför att den helige Ande lärt oss det. Vi har här att göra med en gudomlig sanning som övergår allt förnuft och som den helige Ande lärt oss. Vi fortsätter bekänna att Maria fött Guds Son fast det blir motsagt av så många idag. Vi gör det därför att Skriften lär så. Vi gör det därför att det är en sådan Frälsare vi behöver som är sann Gud och sann människa i en person. Utan honom vore vi förlorade.

Men det finns många som uppskattar bekännelsen att Maria är Herrens mor av osunda skäl. Idag är tillbedjan av Maria utbredd bland miljontals människor. I katolska kyrkan betraktas Jesus som en sträng domare som man inte vågar närma sig. Istället vänder man sig till Maria med sina böner och ber om hennes förböner. Man tror att hon var annorlunda än andra människor - fri från arvsynden. Mariadyrkan är inget annat än avgudadyrkan. Man tillber henne och ger henne en ära som endast tillhör Gud.

Början till denna felaktiga högaktning av Maria antyds redan i evangelierna. När Jesus vid ett tillfälle undervisade var det en kvinna i folkskaran som ropade: *"Saligt är det moderliv som har burit dig och saliga de bröst som du har diat."* Han sade: *"Säg hellre: Saliga är de som lyssnar till Guds ord och bevarar det."* Det är också precis den saligprisning som Elisabet gav Maria. Elisabet prisade henne inte salig för att hon var annorlunda än andra människor, syndfri eller hörde och svarade på böner, utan för att hon trodde. Elisabet sa: *Se, när ljudet av din hälsning nådde mina öron, spratt barnet till i mig av glädje. Och salig är du som trodde, ty det som Herren har sagt till dig skall gå i uppfyllelse."*

Elisabets man Sakarias hade också fått besök av ängeln Gabriel. Gabriel hade lovat honom en son. Men Sakarias sa: *"Hur skall jag kunna vara säker på detta? Jag är själv gammal och min hustru är till åren."* Ängeln svarade honom: *"Jag är Gabriel som står inför Gud, och jag är sänd för att tala till dig och ge dig detta glada budskap. Och se, du skall bli stum och inte kunna tala förrän den dag detta sker, därför att du inte trodde mina ord, som skall gå i uppfyllelse när tiden är inne."* När Sakarias kom hem från sin tjänstgöring i templet nåddes inte Elisabet av hans hälsning. Tyst kom han in i huset. Efter Gabriels besök var han stum därför att han inte trott ängels ord. Men när Maria kom hörde Elisabet ljudet av hennes hälsning. Till och med barnet i hennes liv hörde hälsningen och spratt till av glädje. Det faktum att Elisabet hörde Marias hälsning fick henne att prisas Marias tro. Elisabet förstod att Maria tagit emot ängels budskap i tro till skillnad från sin man. Maria hade inte blivit stum efter ängels besök och Elisabet prisade henne för hennes tro.

Maria var inte annorlunda än vi är. Hon är visserligen ett föredöme i tro och helgelse men hon var i lika stort behov av en Frälsare från synden som vi är. Det finns bara en som är helig - barnet Jesus som hon blev mor till. Elisabet prisade inte Maria salig inte för att hon var syndfri utan för att hon trodde Guds löfte. Här är det inte heller någon skillnad mellan oss och henne för Jesus prisar alla som tror Guds ord och löften saliga på samma sätt. Han säger: *Saliga är de som lyssnar till Guds ord och bevarar det.*

Maria är ett föredöme för oss i tro och helgelse. När hon nåddes av Guds budskap kom hon inte med invändningar. Hon frågade visserligen: *"Hur skall detta kunna ske? Ingen man har rört mig"*. Men vi förstår av ängels svar att den frågan inte var uttryck för otro. Maria ville helt enkelt ha mer information om det som skulle ske och det gav ängeln henne också. Ängeln svarade henne: *"Den helige Ande skall komma över dig, och den Högstes kraft skall vila över dig. Därför skall också barnet kallas heligt och Guds Son. Och se, din släkting Elisabet skall på sin ålderdom också få en son. Hon som man har sagt är ofruktsam, hon är nu i sjätte månaden. ³⁷Ty för Gud är ingenting omöjligt."*

Maria sade: "Se, jag är Herrens tjänarinna. Må det ske med mig som du har sagt." Marias inställning till Guds ord var att det Gud lovat och sagt är sant och det sker. Maria tog emot Guds budskap i ett troende hjärta. Och hon fortsatte umgås med Guds ord på detta sätt. Det var hennes liv. Vi hör senare att Maria bevarade och begrundade i sitt hjärta vad herdarna berättade. Det är också så vi ska ta emot Guds ord och löfte. Vi ska bevara och begrunda det vi våra hjärtan. Det är genom tron på Guds ord vi blir frälsta. Ja, Jesus prisar alla saliga som lyssnar till Guds ord och bevarar det.

Lukas återger mötet mellan Elisabeth och Maria för att förbereda oss inför Frälsarens födelse som han återger i nästa kapitel, och lär oss att vi ska ta emot julens budskap i tro. När tiden var inne sände Gud sin Son, född av en jungfru. Han skulle fullborda Guds eviga plan för vår frälsning. Det gjorde han när han offrade sig själv en gång för alla och genom sin uppståndelse gick före oss för att vi ska följa honom till hans eviga rike. Detta är ett glatt budskap till oss som utan honom är förlorade. Saliga är alla som hör och bevarar evangeliet i sitt hjärta. Amen.

Låt oss be!

Helige Ande, gör oss ödmjuka inför Guds ord så att vi lyssnar till det och bevarar det i våra hjärtan. Uppfyll oss med glädje över Jesus Kristus, vår Frälsare. Ge oss kraft att inför världen bekänna att Guds Son blev människa för att bli hela världens Återlösare. Behåll oss i den rätta tron på Jesus Kristus till livets slut. Amen.